

Rapport

Rapport over een klacht over de Raad voor de Kinderbescherming

Datum: 18 mei 2011

Rapportnummer: 2011/150

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de regiodirecteur van de Raad voor de Kinderbescherming, Regio Zuid-Holland Zuid en Zeeland, locatie Dordrecht op 9 oktober 2009 aankondigde een beschermingsonderzoek inzake de opvoedingssituatie van zijn zoon in te stellen, terwijl er geen sprake is van een situatie waarbij een kindbeschermingsmaatregel wordt overwogen of er zorgen over zijn kind bestaan. De aanleiding van het onderzoek was de klacht van verzoekers ex-partner dat in het rapport inzake verblijfsplaats en omgang na echtscheiding van 6 mei 2009 geen aandacht zou zijn besteed aan signalen van huiselijk geweld.

Bevindingen en beoordeling

I. Bevindingen

Algemeen

1. Verzoeker heeft een inmiddels 5-jarige zoon. Nadat de relatie tussen verzoeker en zijn echtgenote was verbroken, werd zijn toen twee jarige zoon in februari 2008 door de rechter voorlopig aan hem toevertrouwd. Sindsdien woont het kind bij verzoeker. Verzoeker en zijn ex-echtgenote hebben gezamenlijk ouderlijk gezag over hem.
2. In april 2008 stelde de rechter een voorlopige omgangsregeling vast tussen verzoekers ex-echtgenote en zijn zoon. De rechter verzocht de Raad voor de Kinderbescherming (verder te noemen: de Raad) onderzoek te doen naar de omgang van de niet- verzorgende ouder met het kind en de gewone verblijfplaats van het kind. Dit om de rechter daar vervolgens over te adviseren.
3. Voordat het onderzoek door de Raad werd opgestart, stelde het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) de Raad op 12 december 2008 op de hoogte van een melding van de politie dat er sprake was van huiselijk geweld in het gezin van verzoekster en zijn ex-echtgenote. Ouders hadden volgens het AMK voornamelijk ruzie met elkaar vanwege de omgang en toewijzing van hun zoon. Telefonisch werd door het AMK met de Raad afgesproken dat de Raad in het kader van hun onderzoek naar scheiding en omgang het huiselijk geweld zou bespreken met ouders.
4. Op 15 januari 2009 startte de Raad het onderzoek. Het onderzoek werd kort opgeschort in afwachting van de uitkomst van een mediation traject, maar werd op 18 februari 2009 hervat. In het kader van het onderzoek vond een apart gesprek met verzoeker en met zijn ex- echtgenote plaats en werd het kind zowel in bijzijn van zijn vader, verzoeker, als in het bijzijn van zijn moeder geobserveerd. Er werden in het kader van het onderzoek geen informanten geraadpleegd.

5. Op 6 mei 2009 bracht de Raad het rapport uit, met het advies om het kind bij verzoeker te laten wonen en voorlopig geen omgangsregeling tussen moeder en het kind vast te stellen, of om op de zitting een omgangsregeling te bepalen die zou worden begeleid door een omgangshuis.

6. Bij beschikking van 5 juni 2009 bepaalde de rechter dat de hoofdverblijfplaats van het kind bij verzoeker zou zijn en werd een door het omgangshuis begeleide omgangsregeling tussen moeder en het kind vastgesteld.

7. Op 25 augustus 2009 diende verzoekers ex-echtgenote een klacht in bij de Raad. Zij klaagde er onder meer over dat er in het kader van het onderzoek van de Raad geen aandacht was besteed aan haar melding dat er tijdens het huwelijk sprake was geweest van huiselijk geweld. Zij had in verband daarmee in een Blijf-van-mijn-Lijfhuis gezeten en verbleef tot op dat moment op een voor verzoeker geheim adres. Zij had diverse informanten bij de Raad gemeld die iets zouden kunnen verklaren over de gebeurtenissen, maar de Raad had deze informanten niet gehoord.

8. Naar aanleiding van deze klacht van verzoekers ex-echtgenote nam de regiodirecteur van de Raad op 9 oktober 2009 het besluit om ambtshalve een nieuw onderzoek naar de opvoedingssituatie van verzoekers zoon (een beschermingsonderzoek) in te stellen. De regiodirecteur was van mening dat de melding van huiselijk geweld bij het onderzoek had moeten worden betrokken en verder onderzocht had moeten worden. Dit omdat huiselijk geweld een risicofactor is voor de ontwikkeling van kinderen; zowel indien zij zelf slachtoffer hiervan zijn geweest, als wanneer zij er getuige van zijn geweest. Zij achtte het in het belang van de ontwikkeling van het kind en ter beoordeling van zijn opvoedingssituatie nodig om nader onderzoek te doen naar mogelijk huiselijk geweld in het verleden. Bij brief van 9 oktober 2009 liet zij dit aan verzoeker weten waarbij zij benadrukte dat dit geenszins betekende dat zij zich al een mening had gevormd of er wel of niet sprake was geweest van huiselijk geweld. Daarnaast liet zij weten dat het onderzoek geen betrekking had op de verblijfplaats en een omgangsregeling. Op dit punt had de rechter al uitspraak gedaan en was er geen hoger beroep aangetekend. Op dat terrein kan de Raad alleen in opdracht van de rechter adviseren, aldus de directeur.

Klacht verzoeker

9. Verzoeker was het niet eens met het besluit van de regiodirecteur van de Raad om een beschermingsonderzoek naar zijn zoon in te stellen en diende daarom op 2 november 2009 een klacht tegen de regiodirecteur hierover in. De klacht werd ter behandeling naar de algemeen directeur van de Raad gezonden en de start van het nieuwe onderzoek werd gedurende de behandeling van de klacht, opgeschort. De kern van zijn klacht was dat er geen objectief aanwijsbare bronnen of feiten waren over huiselijk geweld tijdens de periode van het huwelijk. Evenmin waren er objectieve feiten of bronnen om aan te nemen dat er iets mis was met de opvoeding of het welzijn van zijn zoon. Daarom bestonden er geen

gronden voor het starten van een beschermingsonderzoek.

10. Een lid van de Landelijk Directie van de Raad reageerde bij brief van 14 januari 2010 op de klacht. De Landelijke Directie achtte de klacht ongegrond. In het kader van de behandeling van de klacht was de visie van de regiodirecteur gevraagd. Zij had als toelichting op haar besluit aangegeven dat de door verzoekers ex-echtgenote aangedragen professionele informanten niet bij het onderzoek betrokken waren, terwijl niet duidelijk was welke afweging hieraan ten grondslag lag. Bovendien had het feit dat verzoekers ex-echtgenote in verschillende Blijf-van-mijn-Lijfhuizen had verbleven, meegewogen. Zij achtte het van belang voor haar besluit dat uit wetenschappelijk onderzoek naar voren komt dat het slachtoffer of getuige zijn van huiselijk geweld vaak pas op lange termijn doorwerkt in de ontwikkeling van minderjarigen. Hierbij is het dus niet noodzakelijk dat er reeds concrete kindsignalen zijn waar te nemen; deze zouden zich immers pas na verloop van tijd kunnen openbaren. De regiodirecteur liet tenslotte weten dat er in het kader van het onderzoek eerst zou worden nagegaan of er aanwijzingen waren dat er huiselijk geweld kon zijn geweest. Pas op het moment dat, en alleen indien er voldoende aanknopingspunten daarvoor waren, zou het onderzoek worden voortgezet en zou de Raad met verzoekers zoon spreken. De Landelijke Directie concludeerde dat de regiodirecteur geen onredelijk of ongebruikelijk doel voor ogen had gehad bij haar besluit om alsnog een beschermingsonderzoek in te stellen.

11. Over de bevoegdheid om in het kader van de klachtbehandeling van verzoekers ex-echtgenote te besluiten tot het instellen van een beschermingsonderzoek, liet de Landelijke Directie weten dat de Raad op grond van beleidsregels (Kwaliteitskader en Protocol Beschermingszaken; zie ACHTERGROND) bevoegd is om in het kader van de uitoefening van een andere taak te oordelen dat een beschermingsonderzoek nodig is. De Raad kan zo'n onderzoek ambtshalve opstarten zonder dat een melding van een Bureau Jeugdzorg of Advies- en Meldpunt Kindermishandeling is ontvangen. Voorts was niet gebleken van vooringenomenheid bij de regiodirecteur, nu zij zich juist had onthouden van een visie over de inhoud en de uitkomsten van het onderzoek. In het kader van het onderzoek had verzoeker de gelegenheid om zijn visie te geven en op alle informatie te reageren. Verzoeker had echter niet het recht vooraf zijn zienswijze te geven over een besluit om een raadsonderzoek op te starten. Tenslotte concludeerde de Landelijk Directie dat er bij het instellen van het onderzoek oog was voor de belangen van verzoekers kind, doordat het kind niet onnodig met het onderzoek zou worden belast. Daarmee was de klacht op alle punten ongegrond.

12. Bij brief van 15 maart 2010 informeerde de Raad verzoeker over de start van het onderzoek en de wijze waarop het zou plaatsvinden.

13. Verzoeker was het niet eens met de reactie op zijn klacht en wendde zich op 27 januari 2010 tot de Nationale ombudsman. In het kader van het onderzoek naar de klacht verwees de Algemeen directeur van de Raad de Nationale ombudsman naar het eerdere standpunt

van de Raad. Hij verduidelijkte nogmaals aan de hand van tekst van het Kwaliteitskader en het bijbehorende protocol "dat de Raad gelegitimeerd is om onderzoek te doen naar een verzorgings- of opvoedingssituatie wanneer er sprake is van een (vermoedelijke) schending van het fundamentele recht van een minderjarige op een gezonde en evenwichtige ontwikkeling en uitgroei naar zelfstandigheid. De Raad kan dat ook doen als betrokkenen daarom zelf niet hebben gevraagd of dat zelf niet wensen". Hoewel de Raad conform de wet op de Jeugdzorg hoofdzakelijk wordt ingeschakeld op verzoek van Bureau Jeugdzorg of het AMK, heeft de Raad de bevoegdheid om *tijdens* een onderzoek, niet zijnde een beschermingsonderzoek, het aangevangen onderzoek uit te breiden met een beschermingsonderzoek, aldus de Algemeen Directeur.

14. Verzoeker reageerde met de volgende opmerkingen. De AMK melding, die aanleiding was voor het besluit tot het instellen van een beschermingsonderzoek, had betrekking op een incident rond 12 december 2008. Op dat moment woonden verzoeker en zijn ex-echtgenote al negen maanden niet meer samen. De melding had dus geen betrekking op huiselijk geweld tijdens de huwelijkse periode. Zijn ex-echtgenote had zich bovendien pas twee maanden nadat zij de echtelijke woning had verlaten, gemeld bij een blijf-van-mijn-lijfhuis (begin april 2008). Haar verblijf in enkele verschillende blijf-van-mijn-lijfhuisen was dus niet tijdens de huwelijkse periode. Tenslotte was er al eerder politieonderzoek gedaan naar de beschuldigingen van zijn ex-echtgenote en uit dit onderzoek waren geen aanwijzingen gekomen dat deze beschuldigingen terecht waren. Dit was bekend bij de Raad vanaf de eerste contacten tussen de Raad en verzoeker en zijn ex-echtgenote. Verzoeker meende dat de Raad onzorgvuldig had gehandeld door uitsluitend uit te gaan van de ongefundeerde verdachtmakingen van een ex-echtgenote die uit rancune zou kunnen handelen. Hij volhardde in zijn standpunt dat er onvoldoende aanleiding bestond voor het instellen van een beschermingsonderzoek.

II. Beoordeling

15. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat overheidsinstanties de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Gezien de taak van de Raad voor de Kinderbescherming tot bescherming van de rechten en belangen van het kind is het vanzelfsprekend dat de Raad bij die belangenafweging het belang van het kind voorop stelt.

16. Vier maanden nadat de rechter had bepaald dat zijn kind zijn hoofdverblijfplaats bij hem zou hebben, ontving verzoeker bericht dat de Raad een beschermingsonderzoek zou opstarten. Nu zijn ex-echtgenote geen hoger beroep had ingesteld tegen de beschikking van de rechter, verkeerde verzoeker op dat moment in de veronderstelling dat de rechterlijke procedures en de bemoeienis van de Raad achter de rug waren en werd dan ook totaal overvallen door dit bericht. Het bericht had grote impact op hem, mede door de vrees dat zo'n onderzoek weer veel onrust voor zijn zoon zou meebrengen.

17. De Raad geeft aan zijn bevoegdheid voor het besluit van 9 oktober 2009 om de zaak te heropenen en een beschermingsonderzoek te starten te baseren op de bepalingen uit het Kwaliteitskader en het daarbij behorende protocol beschermingszaken. Op grond hiervan kan de Raad *tijdens* een ander onderzoek ambtshalve besluiten om het onderzoek uit te breiden met een beschermingsonderzoek. Op 9 oktober 2009 was de bemoeienis van de Raad echter al beëindigd. De vraag is dan ook of deze bevoegdheid ook op dat moment nog bestond. De vraag die de Nationale ombudsman beantwoordt is of het desondanks behoorlijk was een beschermingsonderzoek te starten.

18. De Raad nam het besluit tot het openen van een beschermingsonderzoek naar aanleiding van de klacht van verzoekers ex-echtgenote dat niet voldoende was onderzocht of er tijdens het huwelijk sprake was geweest van huiselijk geweld. De Raad achtte de klacht gegrond. Indien een instantie een klacht over een eigen gedraging gegrond acht ligt het in de rede dat er gezocht wordt naar herstel van wat er fout is gegaan en dat er vervolgens gezocht wordt naar een passende maatregel om aan de klager tegemoet te komen. Het alsnog laten uitvoeren van een beschermingsonderzoek zag de Raad in dit geval als passende maatregel.

19. Doorslaggevend voor het besluit was echter dat de Raad het in het belang van het kind achtte om alsnog een beschermingsonderzoek in te stellen. Al waren er op dat moment geen signalen dat de ontwikkeling van het kind bedreigd werd; toch achtte de Raad het van belang om dit te onderzoeken. Het feit dat een kind slachtoffer of getuige is van huiselijk geweld kan (pas) in de latere ontwikkeling van het kind een rol gaan spelen. Voor de begeleiding van het kind is het van belang om te weten wat er wel of niet is voorgevallen. Met name het feit dat de door verzoekers ex-echtgenote opgegeven informanten, zoals de politie, de huisarts en het "blijf-van-mijn-lijfhuis" niet waren gehoord zonder dat was gemotiveerd waarom dit niet was gebeurd, was voor de Raad een teken dat het eerdere onderzoek onvolledig was geweest. Daarbij realiseerde de Raad zich dat het alsnog instellen van een beschermingsonderzoek belastend zou zijn voor het kind en voor verzoeker. Om die reden koos de Raad ervoor het onderzoek zo in te richten dat er pas met het kind zou worden gesproken op het moment dat er voldoende aanknopingspunten zouden zijn dat er sprake was geweest van huiselijk geweld. Door het belang van het kind voorop te stellen bij de beslissing tot instelling van het onderzoek en bij de wijze waarop het onderzoek zou worden uitgevoerd maakte de Raad de juiste afweging.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Raad voor de Kinderbescherming, is niet gegrond.

Slotbeschouwing

De Raad voor de Kinderbescherming doet bij scheiding van ouders onderzoek en adviseert de rechter over beslissingen over gezag, verblijfplaats en omgang van de minderjarigen met hun ouders. Bij dat onderzoek heeft de Raad vaak te maken met ouders die lijnrecht tegenover elkaar staan en ieder een andere visie op de werkelijkheid hebben. Emoties spelen een grote rol. Vanuit de taak tot bescherming van de rechten en belangen van het kind stelt de Raad in dit onderzoek de belangen van het kind voorop.

Zorgvuldig en objectief onderzoek draagt er voor de Raad toe bij om zelf uit het conflict tussen de ouders te blijven en vergroot de kans dat ouders het advies kunnen accepteren. Daarbij is het horen van informanten van groot belang. Juist door derden over de situatie te raadplegen, verkrijgt de Raad een objectief beeld van de situatie. De Raad heeft in dit geval terecht besloten om opnieuw een onderzoek te starten om op deze wijze alsnog informanten te kunnen horen.

Gelet op het lopende conflict tussen ouders kan bij de vader, verzoeker, de indruk ontstaan dat de moeder de Raad in haar strijd tegen hem heeft gebruikt door op nader onderzoek aan te dringen. Het oppakken van het onderzoek wordt dan opgevat als het zwichten voor de moeder.

De Raad was zich in dit geval van deze kant van de zaak bewust. Toch heeft zij vanuit haar deskundigheid op de onvolkomenheden in het onderzoek gereageerd en de regie op een professionele manier hernomen. Het belang van het kind rechtvaardigde deze beslissing

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Onderzoek

Op 27 januari 2010 ontving de Nationale ombudsman een klacht over een gedraging van de Raad voor de Kinderbescherming. Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Verzoeker deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van de Raad voor de Kinderbescherming gaf aanleiding het verslag op een enkele punt te wijzigen.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Klacht verzoekers ex-echtgenote over Raad van 25 augustus 2009

Besluit van de Raad van 9 oktober 2009

Brief van Raad aan verzoeker van 9 oktober 2009

Klacht van verzoeker over Raad van 2 november 2009

Reactie Landelijke Directie Raad van 14 januari 2010

Verzoekschrift aan Nationale ombudsman van 27 januari 2010

Brief van Raad aan verzoeker van 15 maart 2010

Reactie van Algemeen Directeur Raad van 31 mei 2010

Reactie van verzoeker van 12 juli 2010

Achtergrond

1. Kwaliteitskader

" Het Kwaliteitskader is een algemene aanwijzing van de Minister van Justitie en van de Minister van jeugd en Gezin in de zin van artikel 3 van het Organisatiebesluit Raad voor de Kinderbescherming 2006

Voorwoord

Het Kwaliteitskader 2009 is een algemene aanwijzing van de Minister van Justitie en van de Minister voor Jeugd en Gezin in de zin van artikel 3 van het Organisatiebesluit Raad voor de Kinderbescherming 2006. Het bevat het algemene kader dat van toepassing is op de werkwijze van de Raad voor de Kinderbescherming (Raad) en is leidraad bij de behandeling van zaken door medewerkers van de Raad. De Raad hanteert, naast het Kwaliteitskader, protocollen met een meer gedetailleerde beschrijving van de voorgeschreven werkwijze per categorie onderzoek: bescherming, straf, gezag & omgang en ASAA1.

Het doel dat de Raad met het Kwaliteitskader en de protocollen wil bereiken, is tweeledig:

Gelijke zaken gelijk behandelen;

Cliënten informeren over de werkwijze van de Raad (..)".

2 Taken van de Raad en uitgangspunten bij de uitvoering

2.1 Taken

"De Raad voor de Kinderbescherming heeft de volgende taken:

I. Beschermingstaken:

Op verzoek van Bureau Jeugdzorg (BJZ) /Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) onderzoekt de Raad de situatie van de minderjarige en diens gezinsomgeving om te bezien of een kinderbeschermingsmaatregel nodig is;

Tijdens een onderzoek in een andere taak van de Raad kan blijken dat de situatie van de minderjarige zodanig bedreigend is voor diens ontwikkeling, dat de Raad nader beziet of een kinderbeschermingsmaatregel nodig is;

De Raad kan vervolgens de rechter verzoeken een maatregel van kinderbescherming uit te spreken;

De Raad doet op verzoek van een ieder onderzoek in crisissituaties waarbij sprake is van een acute en ernstige bedreiging van de (belangen van een) minderjarige en verzoekt zo nodig de rechter een (voorlopige) maatregel van kinderbescherming uit te spreken;

De Raad doet, bij het ontbreken van het gezag over een minderjarige, onderzoek naar de wijze waarop in het gezag moet worden voorzien en doet hiertoe een verzoek of geeft advies aan de rechter;

De Raad toetst de onderbouwing van beslissingen van Bureau Jeugdzorg/ landelijk werkende (gezins-)voogdij-instellingen met betrekking tot de niet verlenging van een ondertoezichtstelling en/of de niet verlenging dan wel tussentijdse beëindiging van een uithuisplaatsing van een minderjarige.

II. Straftaken:

(...)

III. Overige (advies-)taken:

De Raad doet bij scheiding van ouders onderzoek naar en adviseert de rechter over beslissingen over gezag, verblijfplaats en omgang van de minderjarigen met hun ouders.;

De Raad doet onderzoek naar en adviseert in verband met de beginseltoestemming voor het opnemen van een buitenlands kind ter adoptie;

De Raad verricht justitiële screening in verband met de opneming van een pleegkind;

De Raad doet onderzoek indien een ouder afstand wil doen van een kind en bij afstammingsvragen.

De Raad doet onderzoek ten behoeve van minderjarigen ter uitvoering van verplichtingen uit internationale verdragen".

2.2 Uitgangspunten bij de uitvoering

"De Raad kan zijn wettelijke taken en daaruit voortvloeiende bevoegdheden ter bescherming van de rechten en belangen van het kind desnoods ongevroegd en tegen de wil van de ouders uitoefenen. Om die reden zal de Raad zich bij de uitvoering van die taken houden aan de volgende uitgangspunten:

De Raad werkt professioneel, zorgvuldig en nauwkeurig.

De werkwijze en procedures van de Raad zijn kenbaar en transparant.

De Raad vermijdt iedere vorm van partijdigheid of vooringenomenheid.

De Raad betreft het kind bij het onderzoek dat wordt ingesteld.

De Raad weegt gedurende zijn bemoeienis de in het geding zijnde belangen op redelijke wijze tegen elkaar af, waarbij het belang van het kind de leidraad vormt.

De Raad informeert de ouders/verzorgers en minderjarigen actief over de werkwijze van de Raad en stelt hen in de gelegenheid hun visie kenbaar te maken. Deze visie wordt meegewogen bij de besluitvorming.

Iedere beslissing die door de Raad wordt genomen tijdens het onderzoek, is deugdelijk gemotiveerd.

De Raad maakt deel uit van een keten van instanties die direct en indirect bij de minderjarige zijn betrokken. De Raad maakt hierbij gebruik van de bij die instanties relevante informatie over de minderjarige en zijn gezinsomgeving. Indien dit in het kader van hulpverlening noodzakelijk is, informeert de Raad deze instanties over de situatie van de minderjarige.

De Raad stelt zich naar cliënten en ketenpartners voortvarend op.

De Raad maakt gebruik van relevante wetenschappelijke inzichten.

De Raad zorgt voor een adequate kwaliteitsborging van haar werkzaamheden".

(...)

3.2 *Het Raadsonderzoek*

"Omdat een raadsonderzoek ingrijpt in het privéleven van een minderjarige en zijn omgeving, zijn aan een raadsonderzoek, naast bovenstaande kwaliteitseisen, nog de hierna te noemen uitgangspunten en meer specifieke eisen gesteld.

Indien er sprake is van een spoedeisende en/of ernstig bedreigende situatie van de minderjarige, kan in zijn belang van de uitgangspunten en de specifieke eisen afgeweken worden.

Tijdens een onderzoek dat aanvankelijk is gestart in het kader van een adviestaak van de Raad, kan een zodanige bedreigende situatie van een minderjarige aangetroffen worden, dat nader bezien moet worden of het verzoeken van een kindbeschermingsmaatregel gewenst is. De Raad stelt de ouders/verzorgers zo spoedig mogelijk hiervan in kennis".

(...)

3.2.7 *Informanten*

"In het kader van het onderzoek wordt besloten of en zo ja bij welke derden - in beginsel professionals - informatie wordt ingewonnen. In de regel wordt vooraf aan de cliënt/betrokkene meegedeeld van welke personen of instanties de Raad informatie wenst te betrekken. Hiervoor zal aan de cliënt/betrokkene toestemming worden gevraagd.

Indien toestemming wordt geweigerd, kan hieraan worden voorbijgegaan, indien het belang van het onderzoek dit vereist. Dit wordt aan de cliënt/betrokkene meegedeeld en in het rapport gemotiveerd. In dat geval wordt ook aan de informant meegedeeld, dat cliënt/betrokkene geen toestemming heeft gegeven.

Aan een verzoek van cliënt/betrokkene om bepaalde informanten te horen kan worden voorbijgegaan, indien aangenomen kan worden dat dit niet van belang is voor het onderzoek. Het niet honoreren van een dergelijk verzoek wordt - met reden omkleed - in het rapport vermeld.

Aan informanten wordt, indien gewenst, de brochure voor informanten uitgereikt. De door informanten gegeven informatie, die in het rapport wordt verwerkt, moet gefiatteerd zijn, zo mogelijk schriftelijk".

2. Protocol Beschermingszaken

1 *Inleiding*

"De Raad voor de Kinderbescherming is op grond van wet- en regelgeving gelegitimeerd om onderzoek te doen naar een verzorgings- of opvoedingssituatie wanneer er sprake is van een (vermoedelijke) schending van het fundamentele recht van een minderjarige op

een gezonde en evenwichtige ontwikkeling en uitgroei naar zelfstandigheid. De Raad kan dat ook doen als betrokkenen daarom niet zelf hebben gevraagd of dat zelf niet wensen. Indien de situatie van de minderjarige daartoe aanleiding geeft, zal de Raad de rechter verzoeken een kindbeschermingsmaatregel uit te spreken.

De Raad is een tweede-lijnsorganisatie; dit betekent dat de Raad hoofdzakelijk wordt ingeschakeld op verzoek van Bureau Jeugdzorg (BJZ) of het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK). Bij uitzondering - met name ingeval van acute en ernstige crisissituaties - treedt de Raad op naar aanleiding van een melding van derden, niet zijnde BJZ/AMK.

Ook in het geval dat het kind nog niet is geboren en de situatie van de aanstaande moeder maakt dat het nog ongeborn kind ernstig gevaar loopt, kan de Raad een onderzoek naar een kindbeschermingsmaatregel instellen. De Raad kan tijdens een onderzoek, niet zijnde een beschermingsonderzoek, het aangevangen onderzoek uitbreiden met een beschermingsonderzoek indien een zodanige opvoedingsproblematiek vermoed wordt, dat een kindbeschermingsmaatregel overwogen moet worden. Tenslotte toetst de Raad de besluiten van BJZ tot niet-verlenging dan wel beëindiging van een ondertoezichtstelling of een uithuisplaatsing en, indien daartoe aanleiding bestaat, zal de Raad een verzoek tot verlenging van de ondertoezichtstelling of de machtiging uithuisplaatsing indienen.

Eerst zal hieronder de voor alle beschermingszaken geldende regelingen vermeld worden, vervolgens zullen in de bijlage een aantal specifieke zaken aan de orde komen. Dit protocol heeft een voorlopig karakter. De ontwikkelingen in het kader van Beter Beschermd/Anders Werken zijn nog niet volledig uitgekristalliseerd, terwijl in 2010 nieuwe kindbeschermingswetgeving van kracht wordt. Daartoe zal dit protocol begin 2010 worden aangepast".

(...)

3 *Werkwijze*

3.1 Intake

3.1.1 Inleiding

"Aangezien de Raad een tweedelijnsorganisatie is, dient een mogelijk zorgelijke situatie van een minderjarige allereerst bij BJZ/AMK te worden gemeld. Als BJZ/AMK van oordeel is dat sprake is van een situatie, die een kindbeschermingsmaatregel gewenst / noodzakelijk maakt, verzoekt BJZ/AMK de Raad in het casusoverleg bescherming (dit is het overleg van de Raad met BJZ/AMK) om onderzoek voor een mogelijke kindbeschermingsmaatregel.

Zonodig zal de Raad nadere informatie van BJZ/AMK vragen.

De Raad zal in een acute, levensbedreigende situaties van een minderjarige een melding rechtstreeks in ontvangst nemen, beoordelen en een onderzoek instellen.

Voorts breidt de Raad een raadsonderzoek in een andere categorie uit met een beschermingsonderzoek als in dat onderzoek sprake is van een bedreigende situatie van een minderjarige en een kindbeschermings-maatregel overwogen moet worden (zie ook Kwaliteitskader paragraaf 3.2).

Tenslotte kan de Raad door derden ook gevraagd worden om consult of andersoortige informatie (...)"

7

2010.01387

de Nationale ombudsman